

ΒΟΥΛΗ

ΑΙΘΟΥΣΑ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ

Τὸ δελτίον τῆς θνησιμότητος θὰ περιλάβῃ καὶ μίαν ἐπίσημον νεκρὰν. Ὡς ἐὰν κατάγεται ἐξ Ἰσπανίας φέρει ὄνομα, τὸ μῆκος τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ φθονήσῃ καὶ ὁ Λογιώτατος τῆς «Βαβυλωνίας»: Βουλῆ, τετάρτη Σύνοδος τῆς ἐνδεκάτης Περιόδου. Δὲν ἀπέθαναν ἐξ ἰφλουέντζας, οὔτε ἐξ ἱλαρῆς, καίτοι οὐχὶ σπανίως διέγμυε τὴν ἱλαρότητα· κατὰ τὰς ἀκριβεστέραις ἰατρικαῖς παρατηρήσεις ἀπέθανεν ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς τῆς λίμης.

Ὡς πάντα τὰ πλάσματα, ἅτινα εἶνε γένους θηλυκοῦ, καὶ ἡ ἀείμνηστος εἶχεν ἀνεπτυγμένην εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον τὴν πολυλογίαν· ἐσχάτως παρατηρήθησαν καὶ συμπτώματα πνευματικῆς διαταράξεως, διότι κατὰ πάσαν στιγμὴν προέτεινε εἰς ἐκυτὴν ἐρωτήσεις, δηλαδὴ ἔπαθεν ἐξ ἐρωτησεομανίας. Ἐὰν δὲν ἀπέθνησκεν, οἱ ἰατροὶ εἶχον ἀποφανθῆ, ὅτι θὰ κατέληγεν εἰς μανίαν.

Μία ἐκ τῶν 150 κεφαλῶν τῆς—διότι ἡ μακαρίτις εἶχε πολλὰς κεφαλὰς, ἀνευ ἐγκεφάλου ὅμως—ὠνομάζετο Μίλησις.

Οὗτος παρεπονείτο διαρκῶς καὶ μάλιστα εἰς τὸ περὶ στρατοῦ ζήτημα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφίνει τὴν Βουλὴν εἰς τὸ σκότος καὶ ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν.

Μία ἄλλη κεφαλὴ μὲ ἐγκέφαλον:

— Πῶς διάβολο νὰ τὴν φωτίσῃ καλλίτερα, ἀφοῦ ἔχει τέσσαρας ἠλεκτρικοὺς λαμπτήρας.

Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρουν οἱ ἠλεκτρικοὶ λαμπτήρες ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἔφερεν εἰς τὸ μέσον καὶ τὰ κηρία... τοῦ ἐν Κερκύρᾳ καταστήματος. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ κηρία ὅμως ἐφωτίσθησαν ὅλοι περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἤξεύρει τί λέγει.

Καὶ διὰ νὰ μὴ σὰς φανῶ ὑπερβολικὸς παραθέτω τὴν ἐπομένην ἐπερώτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἣν ἐδημοσίευσε καὶ εἰς τὴν «Πρωίαν»:

«Τὰς οἰκοδομὰς ὅμως δὲν ἐξετέλεσε τὸ Μετοχικὸν ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείον τὸ ὅποιον κατόπιν διὰ νομοσχεδίου ἐπιψηφισθέντος τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, ἐκυρώθη δὲ κατὰ τὴν 29, Δεκεμβρίου 1089, καὶ ἐξεδόθη ὡς νόμος τοῦ κράτους, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1887 δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν μετέβαλε, καταβαλὼν τὰ ἐξοδα τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐκ τοῦ δανείου τῶν 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν, τοῦ συνομολογηθέντος ἀποκλειστικῶς πρὸς μετατροπὴν χρεωλυτικῶν δανείων εἰς πάγια».

Ὁ λύτης τοῦ ἀνωτέρω αἰνίγματος λαμβάνει ἐκ μέρους τοῦ «Ἄστεος» τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Χαριτζῆ, ἀρχισυντά-

κτου τοῦ «Φανοῦ» ἢ τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀρχισυντάκτου τῆς «Πρωίας».

Ἠκούσθη εἰς τὸν διάδρομον μεταξύ δύο Βουλευτῶν:

— Καὶ πόσο θὰ μιλήσῃς;

— Δύο ὥραις τὸ ὀλιγώτερον.

— Τότε ἄς πάω νὰ τελειώσω κάμποσαις δουλειαῖς ποῦ ἔχω καὶ ἐπιστρέφω.

Ἀξενόμα

;; - !!

Ἐβαδίζανε κι' ἐβάδιζαν μαζί τους μύρια κάλλη:

«Σὺ, ἔξερω, τὸν περιγελάς», ἔλεγε ἡ μιὰ ἔς τὴν ἄλλη.

«Ἐγώ; καθόλου!» ἀπαντᾷ· καὶ τὰ φτωχὰ μου στήθια ἦς δεύτερης πιστέψανε. Μὴν εἶπε ἡ πρώτη ἀλήθεια;

Κωστής

ΡΟΤ—ΡΟΟΡΙ

Ἐκ λευκώματος

«Ἀφοῦ πλέον παρὸν δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ παρελθὸν τὰ πάντα συνδέει, ὡς ψεύτικον ρόδον, τὸ μέλλον μὰς μένει, τέλος ἡ ἐνθύμησις μόνον μὰς ἀρχεῖ.»

B. Γ. Κ.

Εἰς τὰ ἐπισκεπτήρια τοῦ κ. Πύργου.

«Τὸν φίλον τοῦ φίλου Σου καὶ Σὺ ἔχε τον Φίλον
Τὸν δὲ ἐχθρὸν τοῦ φίλου Σου νὰ μὴ τὸν ἔχῃς φίλον.»

Ἐπιγραφή ἐντὸς ζυθοπωλείου

«Τὰ καλλίτερα ἱαματικὰ ποτὰ εἶνε μύρα καὶ κρασί.
Τὰ νοστιμότερα ἱατρικὰ εἶνε χηρομέρι τυρὶ καὶ αὐγά.»

Πρόλογος ἀναφορᾶς

Ἀξιότιμε Κύριε,

«Ὁ πρὸ τριῶν ἐτῶν διαμένων ἐνταῦθα φύλαξ τῆς περι-

φερείας σας Δ. Π. αναμιγνυόμενος καθ' ἐκάστην καὶ ἐν-
ταῦθα μετ' ἀνθρώπων ποταπῶν τραμπούκων καὶ σκευω-
ρίας ποιῶν χάριν ἰδιοτροπίας καὶ ἀλαζονίας . . . »

Ἀπόσπασμα ἀνεκδότου ἐλεγείου.

«Ὁ σελήνη τὴν ψυχὴν τὴν δὲν κατειδὲς ὕφουμένην
ἐν τῷ μεσουρανήματι κάτωχρον σιγηλὴν
ὕπ' ἀγγέλων λευχειμόνων καὶ σκιρτώντων φρουραυμένην
καὶ ρίπτουσιν τὸ βλέμμα τῆς εἰς γῆν ἀπατηλὴν,
Ὁ! τότε δὲν ἐθαύμασας τ' ἀκτινοβόλα κάλλη;
ἐν οἷς ὑπὸ τοῦ Χάρωνος σφοδρὰ συνήρθη πάλη;»

Ὁ πολυτιμώτερος μαργαρίτης

«Ὁ Δήμαρχος Γ. Α. Α. γνωστοποιεῖ ὅτι οὐ μακρὰν
τῆς Κωμοπόλεως ταύτης ἐπὶ γχιολόφου κειμένου ἐν μέσῳ
τῶν ἀμπελώνων ὑπάρχει ὑποδομημένος κομψότατος καὶ
περκαλέστατος ἱερός ναός, ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς
Θεοτόκου τιμῶμενος, ἐνῶ ἐτησίως κατὰ τὴν 15 Αὐγού-
στου, μνήμην αὐτῆς τελεῖται πανηγυρίς, μετὰ πανυχίου
ἀκολουθείας καὶ ἱεουργεῖα ἀξιοπρεπεστάτη τῆ ἐπιμελείας
τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τούτου, καὶ τῆ
ἐπιβλέψει τῆς δημοτικῆς ἡμῶν μερίμνης, καὶ ὅπου κατ'
ἔτος πολλοὶ φιλέορτοι πανηγυρεῖσται ἐκ τε τῶν χωρίων,
τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου, καὶ ἄλλων, συρρέουσιν εὐλαθείας
χάριν, καὶ ὅπου παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τούτων μετὰ τὴν
θείαν λητουργεῖαν προσφέρεται γεῦμα, ὑπὸ πολλυειδῶν
φαγητῶν τοῖς προσερχομένοις καὶ ψητῶν, ὑπὸ τὴν σκιάν
τῶν ἐκεῖ δένδρων καὶ τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τούτῳ
σκιαδῶν, καὶ ὅπου μετὰ τὸ γεῦμα συγκροτεῖται ἐγγῶριος
γενικός χορός ζωγραφικώτατος, ἐν τῷ ἐκτεταμένῳ ἐκείνῳ
τοῦ ναοῦ περιβόλῳ, ὑπὸ ἐγγῶριων καὶ ἄλλων μουσικῶν
ὀργάνων συνοδευόμενος, καὶ ὅπου ἐν τοῖς περίξ πολλὰ ἀ-
ναψικτικὰ ποτὰ καὶ διάφοροι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὀπώραι
εὐρυνταὶ ἐκτεθειμέναι πρὸς πώλησιν τοῖς βουλομένοις. Καὶ
τέλος, ἀπ' ὅπου περὶ τὴν ἐσπέραν ἀπέρχονται ἐκεῖθεν εἰς
τὰ ἴδια ἕκαστος, διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρίου—Ἀθηνῶν
καὶ δι' ἐκτάκτου ὀρισμένης ἀμαξοστοιχίας δις τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης χάριν τῆς πανηγύρεως σταθμευούσης ἐπὶ 5
λεπτά ἐν τῷ παρακειμένῳ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, πρὸς
εὐκολίαν τῶν προσερχομένων καὶ ἀπερχομένων πανηγυρι-
στῶν. Καὶ ὅτι ταῦτα περὶ τῆς ἐτησίου ταύτης πανηγύ-
ρεως ἀνακοινοῦντες καλοῦμεν ἅπαντας τοὺς φιλέορτας εἰς
τὴν πανηγυρίν ταύτην προσθέσαντες, ὅτι ἐφέτος θέλει τε-
λεσθῆ αὐτὴ μετὰ περισσοτέρας ἐντελείας καὶ ἀρμοζούσης
τῆ ἐορτῆς ταξέως καὶ εὐπρεπείας πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν
εὐκρεστηθησομένων ἵνα προσέλθωσιν εἰς αὐτὴν φιλεόρτων».

Ἐπιγραφή ἀνεκδοτος

Η ΣΗΡΤΗ
CAPELIER et LOCANTA
ΓΙΑΝΑΡΙ
23 ἡ μισή

Ρεμεουχίτη

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ἐπὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ ἑκτακτος ἡ-
μῶν συνεργάτης κ. Δ. Ταγκόπουλος κομψὸν τομί-
διον πλῆρες κομψῶν ποιημάτων. Ἐκ τούτων σή-
μερον ἀποσπῶμεν ἐν—ἐπίκαιρον μάλιστα—ἐπιφυ-
λασσόμενοι ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ νὰ γράψωμεν τὰς
ἐπ' αὐτῶν κρίσεις μας. Μόλον ὅτι κινδυνεύομεν νὰ
χαρακτηρισθῶμεν ὡς ὁ σχολαστικός, ὅστις περιέ-
φερε λίθον πρὸς δεῖγμα τῆς πωλουμένης οἰκίας,
ἡμεῖς τὸ πράττομεν, διότι ὁ κάτωθι λίθος εἶνε . . .
πολύτιμος.

I

Τοῦ ἔρωτα μὲν ἡμέρα τοῦ ἐμπῆκε
Νὰ γίνῃ μασκαρᾶς...—Αἶ, πῶς; αὐτό
Ὁ νοῦς σας γὰρ παράξενο τὸ βρῆκε;
Σκεφθῆτε καὶ θὰ τῶβρετε σωστό!

Τρελλὸς Θεὸς τὴν τρέλλα προστατεύει,
Αὐτὴν γὰρ ἐρωμένη του ποθεῖ
Κι' ἀφοῦ ὅλον τὸν κόσμον μασκαρεύει
Γιατί κι' αὐτὸς νὰ μὴ μασκαρευθῆ;

II

Καὶ κάθεται καὶ σπάνει τὸ κεφάλι
Στοὺς δρόμους μὲ ποτὰ μάσκα νὰ φανῆ.
Καὶ βρῖσκει...!—Καὶ χαρὰ ἔχει μεγάλη!
Καὶ βρῖσκει...—Μὰ λιγάκι ὑπομονή!

III

Ἐνα καμπούρη γέρο, παῦχε μείνει
Ἐρείπιο στῶν χρόνων τὸ σωρό,
Μὲ μὲ μὲ μικρὴ κοπέλλα νὰ τὰ ψήνη
Καμάρωνα προχθὲς σ' ἕνα χορό.

Σὴν σβοῦρα στὸ πλευρό της ἑτριγυνοῦσε,
Τῆς ἔλεγε λογάκια τρυφερά,
Αἰσθήματα κι' ἀγάπαις τῆς ἑπουλοῦσε
Κ' ἐχόρευε μαζὺ της στὰ γερά.

Καὶ ὅλοι ποῦ τὸν ἔβλεπαν ἐγελοῦσαν
— Ἄχ, ἔγεινε ρεζῆλι ὁ φουκαρᾶς!—
Καὶ ὅλοι ποῦ τὸ ἔβλεπαν ἔξερωνοῦσαν:
— Κυττάτε! Νά, ὁ ἔρωτος μασκαρᾶς.

Αἶ Ἀθηναί τεῦχος πρῶτον ἀγγεγραμμά πολλῆς ἀξίας
μετὰ ζηλευτῶν εἰκόνων καὶ τεραπνῆς ζωρογραφίας.

Ἐχει τόση καλλονή!!!
Νικολάου Σπανδωνῆ.

ΟΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

οἵτινες ἔφερον κομψὰς ἐθνικὰς ἐνδυμασίας πρέπει νὰ φω-
τογραφηθῶσιν εἰς τὸν μόνον πρὸς τοῦτο κατάλληλον φω-
τογράφον:

Κον Α. ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗ

ν ἐκτελέσουν τὸ καθήκον των τοῦτο θὰ εἶνε:

Σωστοὶ μασκαράδες.